

תאריך חתימה: 27.12.2022

בעניין שבין:

אריז אומן מס' ת.ז. 032289142

מרחוב יהושע בן נון 1, גבעת זאב, 053-3063308

ע"י ב"כ עוה"ד עדי בן חור, מ.ר. 79989

ו/או עוה"ד מיכאל (מייק) אברהם מס.מ.ר. 18510

רחוב הלל 23, ת.ד. 678 ירושלים, 9100602

מס' טל': 02-6441085; מס' פקס: 077-3181659

מס' טל' נייד: 054-7328533

דואר אלקטרוני: adi.ben.hur.adv@gmail.com

תובע

- נגד -

1. **תמנון – מידע ציבורי לכל ע"ר 580690386**

דרך מנחם בגין 7, קומה 13, בית גיבור ספורט, רמת גן, 5268102

אצל עו"ד אלעד מן, מס' טל': 03-6114485, מס' פקס: 03-6114486

דואר אלקטרוני: elad@man-barak.com

2. **גיא זומר ת.ז. 038088811**

רחוב עמישב 13, תל אביב, 6794305,

מס' טל' נייד: 054-7650202,

דואר אלקטרוני: zomerg@gmail.com

3. **מדינת ישראל – הנהלת בתי המשפט**

ע"י עו"ד מפרקליטות מחוז מרכז-אזרחי,

רחוב מח"ל 7, קומה 1, מעלות דפנה, ירושלים,

ת.ד. 49333, מיקוד: 9149301,

מס' טל': 073-3928032; מס' פקס: 02-6468053,

דואר אלקטרוני: cz-jer@justice.gov.il

נתבעים

כתב תביעה

סוג התביעה ונושאה: כספית, פגיעה בפרטיות.

רשימת כל הסעדים המבוקשים ושווי נשוא התובענה: 451,500 ₪ וצו להסרת הפרסומים.

סכום אגרת בית המשפט שיש לשלם: 5,643.75 ₪ בהתאם לתקנה 6(א)(1) ופריט 1 לתקנות בתי המשפט (אגרות),

תשס"ז-2007.

דבר קיומו של הליך נוסף בבית משפט או בית דין: לא קיים.

האם אחד מבעלי הדין קטין או פסול דין: לא.

הזמנה לדין (לפי נוסח טופס 2)

הואיל ומר ארז אומן הגיש כתב תביעה זה נגדך, אתה מוזמן להגיש כתב הגנה בתוך שישים ימים מיום שהומצאה לך הזמנה זו, ובתביעה שעניינה רשלנות רפואית בתוך מאה ועשרים ימים מיום שהומצאה לך הזמנה כאמור, ולגבי דיון במסלול מהיר – בתוך ארבעים וחמישה ימים מיום שהומצאה לך הזמנה כאמור. לתשומת לבך, אם לא תגיש כתב הגנה אזי לפי תקנה 130 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018 (להלן: "התקנות"), תהיה לתובע הזכות לקבל פסק דין שלא בפניך.

1. התובע הנו פגוע [REDACTED] הסובל [REDACTED] ופרטיו האישיים פורסמו על-ידי הנתבעים בפני כולי עלמא במאגרי מידע משפטיים.
2. נתבעת 1 (להלן: "העמותה") הנה עמותה המנהלת את מאגר המידע המשפטי "תולעת המשפט".
3. נתבע 2 (להלן: "גיא זומר") הוא חבר ועד העמותה ופועל בשמה בהיבטים שונים.
4. נתבעת 3 הנה הנהלת בתי המשפט.

הסעד המבוקש

5. פיצוי כספי ע"ס 451,500 ₪ לצרכי אגרה בלבד וצו להסרת הפרסומים.

תמצית העובדות הנחוצות לביסוס עילת התביעה ומתי נולדה

6. עניינה של תובענה זאת היא פרסום פרטיו האישיים של ה[REDACTED] אשר פרטיותו נפגעת על-ידי חשיפת שמו וחזות דעת שונות הנוגעות לו, במאגרי מידע משפטיים שונים. העמותה מפעילה מאגר מידע משפטי הידוע בשם "תולעת המשפט". העמותה פרסמה פסק דין בתביעה שניהל התובע בבית הדין האזורי לעבודה (להלן: "תביעת אחוזי הנכות"), שם מצוינת העובדה כי התובע סובל [REDACTED] יצוין כי בעוד פסק דין זה הנו חסוי בחלקו, קרי, שמו של התובע מוזכר בראשי תיבות בלבד, ומספר תעודת הזהות שלו כלל אינו מופיע בפסק דין זה, הרי שבאתר תולעת המשפט מוצג פסק הדין כאשר האתר עצמו מזהה את התובע, וכך ידוע בפני כולי עלמא כי התובע הנו פגוע [REDACTED] – עובדה שבית הדין או הנהלת בתי המשפט דאגו להסתיר!

7. יובהר כי כאשר מתבצע חיפוש במנוע החיפוש גוגל עם שמו של התובע, התוצאה הראשונה שעולה היא שמו של התובע בליווי קישור לאתר תולעת המשפט, שם מצוי פסק הדין בתביעת אחוזי הנכות, תוך אזכור שמו המלא של התובע באתר העמותה. קשה להדגיש את עגמת הנפש העצומה שנגרמה לתובע בגין התנהלות זאת. אנשים זרים יכולים לראות את הדברים, כמו קרובי משפחה רחוקים, כמו מעסיקים אפשריים של התובע. בנסיבות הללו כל שמעסיק צריך לעשות הוא לחפש את פרטיו של התובע במנוע החיפוש גוגל, ולגלות כי התובע-המועמד האפשרי לעבודה הוא [REDACTED] באותו רגע סיכוי של התובע לזכות במשרה פוחתים בצורה ניכרת.

8. התנהלות זאת מצד העמותה אינה חדשה. פרט לפרסום פסק הדין בתביעת אחוזי הנכות, העמותה העלתה 7 כתבי טענות של התובע, על פרטיו המזהים. העמותה סירבה להסיר כתבי טענות אלו, והריצה את התובע רצו ושוב לבתי משפט כדי להוציא צו איסור פרסום על הליכים אלו, בטיעון כי רק כך היא תהיה מוכנה להוריד את המסמכים והמידע האסור בפרסום, תוך שהיא משתלחת בו ומפגינה בוז כלפיו. אחד המסמכים הנוגעים לתובע הנו הסכם פישור אשר היה אסור על העמותה להעלות מלכתחילה. יש להבהיר את הברור מאליו – כאשר צדדים נכנסים להליך פישור, הנחת היסוד שלהם היא כי הליך זה יהיה חסוי, וההסכם הנחתם יהיה חסוי, מתוך מטרה לסיים את ההליך באופן שלא יפגע בהם, ויחסוך זמן דיוני רב בבית המשפט. כך חשב התובע, אך העמותה זלזלה לחלוטין בזכותו לפרטיות, כמו מחששו מגניבת זהות, פעולה שהפכה לנרחבת מאוד בעידן הדיגיטלי, וזכתה להכרה על-ידי כבוד בית המשפט העליון.

9. יובהר כי אף לאחר פניית הנהלת בתי המשפט לעמותה כדי שתוריד את כתבי הטענות הנוגעים לתובע מאתר תולעת המשפט, העמותה התעלמה מכך לחלוטין, והגדילה לעשות ופרסמה את סירובה להוריד את כתבי הטענות הקשורים לתובע בכלי התקשורת של העמותה, המכונה "התמנון". בכתבותיה מציגה העמותה את ההתכתבויות בינה לבין עו"ד ברק לייזר ועו"ד יסמין גנדלמן, מהייעוץ המשפטי של הנהלת בתי המשפט, תוך שבכתבה זאת לועג גיא זומר לעו"ד ברק לייזר, ומבהיר כי אין בכוונתו להסיר את כתבי הטענות של התובע, למרות הבהרת הנהלת בתי המשפט כי אין להעלותם.

10. העמותה וזומר פועלים כאילו הם מעל לחוק, ואף חוק, דין ונוהל אינם חלים עליהם.

11. מבירור שערך התובע עולה כי לעמותה אין הסדר עם הנהלת בתי המשפט, ונראה כי היא אף לא רשומה כמחזיקת ו/או מנהלת מאגר מידע כנדרש על-פי דין, ולא הייתה רשומה כמחזיקת ו/או מנהלת מאגר מידע בעת ביצוע העוולות, כך שהתובע כלל אינו יודע כיצד הגיעו המסמכים השונים אשר אותם מעלה העמותה לאתר תולעת המשפט, ומעבר לכך, על-פי דין כלל המסמכים הרלוונטיים מחיקה, ולא היה מקום להעלותם כלל למאגר המידע המשפטי תולעת המשפט, לאור העובדה כי בעת ביצוע העוולות העמותה לא הייתה רשומה כמחזיקת ו/או מנהלת מאגר מידע.

12. הנהלת בתי המשפט מצדה מתנערת מחובת הפיקוח שלה על העמותה בטיעון כי מדובר ב"גוף פרטי". התנהלות זאת בלתי מתקבלת על הדעת, בעיקר כאשר הנהלת בתי המשפט הודתה בפני מייסד העמותה גיא זומר, כי ידה בעמל.

13. בהקשר זה יצוין כי הנהלת בתי המשפט הודתה בפני העמותה כי העלתה כתבי טענות הנוגעים לתובע אשר אסור היה להעלות לאתר האינטרנט של הרשות השופטת, ובעקבות פניות חוזרות ונשנות של התובע, הסירה אותם. למרות זאת, העמותה סירבה לבקשת עו"ד לייזר וגנדלמן להסיר מסמכים אלו הנוגעים לתובע.

14. הנהלת בתי המשפט נהגה ברשלנות כפולה והודתה בכך: א. היא העלתה כתבי בי-דין הנוגעים לתובע שלא הייתה אמורה להעלות לאתר הרשות השופטת, ובכך אפשרה למאגרי מידע משפטיים 'לשאוב' את המידע הנ"ל ולהעלותו למאגרי המידע שלהם. ב. מהרגע שגילתה את מחדלה, ואת סירוב העמותה וזומר להסיר את כתבי בי-הדין הנוגעים לתובע, לא פעלה הנהלת בתי המשפט כנגדם בשקידה סבירה ומתבקשת, ואפשרה, הלכה למעשה, לעמותה ולזומר להגיע למצב בו הם מעלים את תביעת אחוזי הנכות, כמו חומרים אחרים, באופן אשר פגע בזכותו היסודית ביותר של התובע לפרטיות. **קשה להדגיש את מחדלה של הנהלת בתי המשפט בהיעדר פיקוח זה.**

15. תובענה זאת הוגשה לאחר חודשים ושנים רבים ורבות בהם העמותה וזומר עושים דין לעצמם, פוגעים בפרטיות התובע, מריצים אותו לבתי משפט להוציא צווי איסור פרסום, כלל אינם טורחים להופיע לדיונים הנוגעים לצווי איסור הפרסום שהעמותה דרשה מהתובע להוציא כתנאי להסרת כתב בי-דין, ודבריו של זומר בתשובתו לעו"ד לייזר מדברים בעד עצמם – העמותה וזומר עושים דין לעצמם.

הסמכות העניינית והמקומית: מוקנית לבית המשפט הנכבד בהתאם לתקנות.

16. בראשית דבריו יבהיר התובע כי במקביל לבקשה זאת הוא מגיש בקשה כי הליך זה יתנהל בדלתיים סגורות, בהיותו פגוע [REDACTED] ומאחר ותיק זה מכיל מסמכים רפואיים סודיים, כמו מסמכים אשר חל עליהם צו איסור פרסום, אשר הנתבעים הפרו את סודיותם, ופרסמו אותם ברבים. התובע מדגיש הבהרה זאת כבר בפתח דבריו, על מנת שכתב תביעה זה לא יפורסם, ולהבהיר את חשיבות ניהול ההליך בדלתיים סגורות.

17. לצרכי בהירות יצוין כי התיקים אליהם מתייחס כתב תביעה זה הם: א. ב"ל (ירושלים) [REDACTED] א.א - המוסד לביטוח לאומי (נבו: 3.11.2022; להלן: "תביעת אחוזי הנכות"). ב. ב"ל 10243-10 (להלן: "תביעת בית הדין הראשונה"). ג. ד"מ 9713-10-16 (להלן: "תביעת בית הדין השנייה"). ד. סע"ש 7238-05-17 (להלן: "תביעת בית הדין השלישית"). ה. סע"ש 56316-07-17 (להלן: "תביעת בית הדין הרביעית"). ו. ב"ל 11270/09 (להלן: "תביעת הביטוח הלאומי"). ז. סע"ש 6613-10-18 (להלן: "תביעת הספרייה הלאומית"). ח. ת.א. (תל אביב-יפו) 3932-06-22 אלי ציפורי נ' התמנון - מידע ציבורי לכל (להלן: "עניין ציפורי").

I. תביעת אחוזי הנכות ותביעת הביטוח הלאומי

18. התובע הנו פגוע [REDACTED] מצב המלווה אותו במשך שנים. אישור רפואי בנוגע למצבו של התובע מצ"ב כנספח 1.

19. כאמור להלן, הנתבעים פרסמו שוב ושוב כתבי בי-דין הנוגעים לפרטיותו של התובע, תוך פרסום מפורש ואסור על-פי דין של פרטיו האישיים, באופן המזהה את התובע כפגוע [REDACTED] ברבים. ביום 3.11.2022, ככל הנראה, פורסם פסק הדין הנוגע לתביעת אחוזי הנכות של התובע. תביעת אחוזי הנכות עוסקת בערעור אשר התקבל על החלטת ועדת העררים של המל"ל בגין קביעת אחוזי נכות [REDACTED] הנוגעת לתובע.

20. במאגרים משפטיים שונים, כגון מאגר המידע המשפטי נבו, שמו של התובע נרשם רק בראשי תיבות. כמו כן, לא נזכרים פרטי תעודת הזהות של התובע, כתובת או מספר טלפון, זאת כדי למנוע את זיהויו של התובע, והסיבות לכך ברורות. פסק הדין מציג אמירות הנוגעות לצנעת הפרט של התובע, אשר אדם ממוצע הנחשף אליהן יכול לתפוס את התובע כ [REDACTED] וא לא יטעה. פסק הדין בתביעת אחוזי הנכות ממאגר המידע המשפטי נבו מצ"ב כנספח 2.

21. כך נקבע בפסק הדין:

"..כך טוען המערער (התובע; הערה אינה במקור), בין היתר, כי הוועדה לא התייחסה למידת התפקוד, נטילת [REDACTED] עסוקתי ויתר מרכיבי פריט הליקוי. עוד טוען המערער כי הוועדה לא התייחסה כנדרש למסמכים שאליהם נדרשה להתייחס בהתאם לפסק הדין המחזיר, וכי לא הוסבר מדוע הוועדה קבעה למערער נכות בגין "הפרעת [REDACTED] ולא גם בגין [REDACTED] כפי שאובחן. עוד טוען המערער, כי כלל לא ברורה קביעת הוועדה לפיה לא ניתן להתייחס באופן ממוקד למסמכיה של ד"ר טייב, אשר אליהם נדרשה להתייחס בין היתר, בהתאם פסק הדין המחזיר, וכי די בכך כדי להצדיק השבת עניינו לוועדה. בנסיבות האמורות, טוען המערער כי קיים חשש שמדובר בוועדה "נעולה" וביקש

להחזיר את עניינו לדיון בפני ועדה בהרכב חדש..." (פסקאות 8-9; הדגשות אינן במקור).

22. בין ההחלטות של בית הדין לקבל את פסק הדין לזכות התובע נפסק:

"...בכל הנוגע להתייחסות הוועדה למסמכיה של ד"ר טייב - מקריאת מכתביה של

ע.ר.) כל הזמן". בנסיבות אלה, לא ברורה החלטת הוועדה לפיה היא לא מצאה אבחנה במסמכיה של ד"ר טייב, ומשכך גם בקביעתה זו טעתה הוועדה..." (שם, פסקה 15).

23.

מכך לפרטיות התובע. למרות זאת, באורח מדהים בחוצפתו, פרסם מאגר המידע המשפטי, תולעת המשפט אשר בשליטת העמותה, את פסק הדין בתביעת אחוזי הנכות, תוך אזכור שמו של התובע, ובכך אפשר לזהות

24. כפי שניתן לצפות בנספח 3 מצ"ב הכולל גם סרטון אשר צולם ביום 30.11.2022 המתעד את אופן החיפוש שמו של התובע במנוע החיפוש גוגל, רישום המילים "ארז אומן", שמו של התובע, במנוע החיפוש גוגל, מוביל כתוצאה ראשונה במנוע החיפוש גוגל להליכים המשפטיים בהם מעורב התובע, ובראשם, תביעת אחוזי הנכות.

25. מי שמקיש באתר תולעת המשפט על תביעת אחוזי הנכות, מגיע לפסק הדין, אשר שמו של התובע מופיע תחת ראשי התיבות "א.א.", אך באתר תולעת המשפט, ממש מעל פסק הדין, מוזכר שמו של התובע במלואו. כפי שניתן לראות בסרטון, ניתן להוריד פסק דין זה למחשב או לטלפון חכם, כפי שניתן להוריד כל מסמך המופיע באתר תולעת המשפט אשר בשליטת העמותה.

26. משמעות הדבר: צפייה אחת בפסק הדין מתביעת אחוזי הנכות מאפשרת הפצה רבתית באמצעות דואר אלקטרוני, אפליקציית וואטצאפ או כל אמצעי דיגיטלי אחר, תוך זיהוי התובע כפגוע [REDACTED] אליו מתייחס פסק הדין. פוטנציאל הנזק, מצפייה אחת בלבד והורדה אחת בלבד של משתמש פלוני הוא אדיר.

27. בהתנהלות זאת פעלו הנתבעים – בין כמעוולים ראשיים ובין כמסייעים, משדלים ו/או מאשררים, ללא כל ספק מתוך רשלנות מוחלטת – בניגוד מוחלט להוראות הוראות סעיפים 2(7), 2(8), 2(9), 2(11) לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א – 1981 (להלן: "החוק"), הקובעים: "פגיעה בפרטיות היא אחת מאלה.. הפרה של חובת סודיות שנקבעה בדין לגבי עניניו הפרטיים של אדם; הפרה של חובת סודיות לגבי עניניו הפרטיים של אדם, שנקבעה בהסכם מפורש או משתמע; שימוש בידיעה על עניניו הפרטיים של אדם או מסירתה לאחר, שלא למטרה שלשמה נמסרה.. פרסומו של ענין הנוגע לצנעת חייו האישיים של אדם, לרבות עברו המיני, או למצב בריאותו, או להתנהגותו ברשות היחיד.."

28. בהתאם לכך קובע סעיף 1 לחוק זכויות החולה, התשנ"ו – 1996 (להלן: "חוק זכויות החולה"): "חוק זה מטרתו לקבוע את זכויות האדם המבקש טיפול רפואי או המקבל טיפול רפואי ולהגן על כבודו ועל פרטיותו". זכותו של התובע לפרטיות היא זכות חוקתית, הקבועה בסעיף 7(א) לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו.

29. אין ולא יכול להיות כל ספק כי נערכה פגיעה מהותית בזכות התובע לפרטיות, זאת בחשיפת פרטים אשר בית הדין עצמו הדן בתביעת אחוזי הנכות ראה לנכון לחסות.

30. הסטיגמה אשר יש בהצגת קישור שמו של התובע לפסק הדין וחוות הדעת הנזכרות בו, כאדם [REDACTED] היא חמורה מאוד בחברה הישראלית, ומכאן החשיבות בשמירה על פרטיות התובע בהקשר זה.

31. כך נפסק בתלה"מ (נצרת) 60974-02-18 ש.מ.נ' ט.מ. (נבו : 6.4.1.2021 ; להלן : "עניין ש.מ.נ.") : "אדם המאובחן כסובל "ממחלת נפש" ואושפז בבית חולים המטפל בפגועי [REDACTED] עדיין מוצמדת בימינו סטיגמה שלילית בציבור הרחב" (שם, פסקה 35).

32. כך נפסק בנוגע לתביעות לשון הרע כי לא יכולה להתקיים הגנת אמת דיברתי בנוגע להצגת אדם כמשוגע (ראה : פסקה 17 בת.א. (פתח תקוה) 47698-02-17 גיל בנימין כהן נ' יואב אליאסי (נבו : 11.10.2020)).

33. פרסום פרטיו האישיים של התובע דורשת "הסכמה מדעת", אך הסכמה זאת לא רק שלא ניתנה, אלא כאמור לעיל ולהלן, התובע רודף במשך שנים אחר העמותה והנהלת בתי המשפט, בטיעון כי העמותה, אורגניה, זומר והנהלת בתי המשפט פוגעים בפרטיותו. זכותו של התובע לפרטיותו בכל הנוגע לנושאים רפואיים היא רחבה, הפרשנות בפסיקה של "מידע רפואי" היא רחבה, ומטרתה להגן על המטופל באשר הוא (פסקה 58 לת.א. (י-ם) 3213-09 פלונית נ' פלוני (נבו : 11.10.11) ; פסקה 17 לפסק דינה של כב' הנשיאה חיות בבג"ץ 6732/20 האגודה לזכויות האזרח בישראל נ' הכנסת (נבו : 1.3.2021) ; רע"א 1412-94 הסתדרות מדיצינית הדסה עין-כרם נ' עפרה גלעד, מט(2) 516, 524).

34. הפרסום בניגוד לדין ולנהלים מצד העמותה של תביעת אחוזי הנכות, אינו מכיל רק פוטנציאל פגיעה בתובע, אלא פגע בו באופן ממשי עד עמקי נפשו. כעת כל המחפש את שמו במנוע החיפוש גוגל יראה כי התובע סובל [REDACTED] כאמור להלן, העמותה העלתה כתבי בידן של התובע הכוללים לא רק את שמו, אלא גם מספרי תעודת זהות – למרות בקשת התובע כי תסירם – ובכך מאפשרת זיהוי ודאי של התובע כא.א. מתביעת אחוזי הנכות וזיהוי כפגוע [REDACTED] וההבהרה כי אותו א.א. הוא התובע – מר ארז אומן. זומר, כאמור להלן, סירב לבקשת עו"ד לייזר מהנהלת בתי המשפט להסיר את כתבי טענות אלו, על מספרי תעודת הזהות שלהם, ובכך אפשר את זיהוי של התובע כפגוע [REDACTED] מתביעת אחוזי הנכות, כמו מעצם סירוב זומר והעמותה להסיר כתבי טענות אחרים השייכים לתובע, והצגתם במקובץ באתר תולעת המשפט, באופן המבהיר כי מדובר באותו מר ארז אומן – התובע.

35. כאמור לעיל, אחריותה של הנהלת בתי המשפט בעניין זה חד משמעית. מוטלת על הנהלת בתי המשפט חובת פיקוח על פעילות העמותה וזומר, וזאת גוברת לאור הנסיבות אשר כבר תוארו לעיל, ומהם עולה כי הנהלת בתי המשפט יודעת במשך שנים כי העמותה וזומר הם שור מועד אשר פגיעתו צפויה.

36. בהקשר זה יצוין כי ביום 15.1.2022 פנה עו"ד ברק לייזר לגיא זומר, מייסד העמותה, וביקש ממנו להסיר את כתב הטענות הנוגע לתביעת בית הדין השנייה בשפה זאת : "אבקש להודיעך כי לאחר בדיקה שלנו הוסרו המסמכים נשוא פנייתי מאתר 'נט המשפט' ולפי הודעתנו גם מהמאגרים המשפטיים המצויים עמנו בקשר.. נודה לשיתוף פעולה למניעת נזק" (הדגשה אינה במקור).

37. ביום 16.1.2022 השיב זומר לעו"ד לייזר כי העמותה מסירה תכנים מאתר תולעת המשפט רק בהתאם ל"החלטות שיפוטיות" ו"לא בהתאם להחלטות פנימיות של הנהלת בתי המשפט". זומר, חבר הוועד המנהל של העמותה, עושה דין עצמי לו ולעמותה, והעמותה פועלת בהתאם. ההתכתבות בין עו"ד לייזר לזומר כפי שקיימת בכלי התקשורת של העמותה מצ"ב כנספח 4.

38. באותו יום, 16.1.2022, פרסמה העמותה את ההתכתבות בין עו"ד לייזר, עו"ד גנדלמן לזומר, זאת בכלי התקשורת אותו היא מפעילה – "התמנון" – תוך שהיא מתגאה בעובדה כי היא מתעלמת מבקשת הנהלת בתי המשפט כי הסכם הפישור בתביעת בית הדין השנייה, יחד עם תיק תעבורה נוסף שאינו קשור לתובע, יוסר. **הכתבה מצ"ב כנספח 5.**

39. למיטב ידיעת התובע, מאותו יום לא נקטה הנהלת בתי המשפט כל פעולה שהיא כנגד העמותה על מנת שתשמור על פרטיות התובע באתר תולעת המשפט, ודאי לא בשקידה סבירה. **חמור מכך, כפי שעולה מתשובת זומר כפי שמופיעה בכלי התקשורת של העמותה, "התמנון", דברים אלו הובהרו להנהלת בתי המשפט במהלך פגישה שנערכה בין נציגיה לנציגי העמותה, ונראה כי הנהלת בתי המשפט השלימה עם מציאות זאת!**

40. בזמן הזה דמו של התובע נשפך, הוא מבוזה ומושפל, פרטיותו נדרסת ברגל גסה, והנהלת בתי המשפט לא נוקטת כל פעולה שהיא כנגד העמותה וזומר.

41. יצוין כי הח"מ פנה ביום 24.11.2022 לעו"ד לייזר ועו"ד יסמין גנדלמן מהייעוץ המשפטי של הנהלת בתי המשפט בנושא זה, ונענה כי ייענה בקרוב. למרות זאת, הח"מ לא נענה עד לזמן כתיבת שורות אלו. **פניית הח"מ מצ"ב כנספח 6.**

42. יובהר כי התנהלות זאת, במהלכה נפגעה פרטיות התובע בנוגע למסמכים רפואיים, אינה הפעם הראשונה שבה אירע הדבר לתובע. **עוד בשנת 2009** העלתה הנהלת בית המשפט מסמכים מתביעת הביטוח הלאומי, שנגעה לתאונת דרכים שעבר התובע במהלך עבודתו. **מסמכים אלו כוללים פרוטוקולים מוועדות רפואיות, מסמכים רפואיים, ציטוטים מחוות דעת ועוד מסמכים הנוגעים לצנעת הפרט של התובע. הנהלת בתי המשפט לא הייתה צריכה, בשום פנים ואופן, להעלות מסמכים אלו לאתר הרשות השופטת. לאחר העלאת פרסום החומרים לאתר הרשות השופטת, העלו אותו מאגרי מידע משפטי שונים.** התובע היה צריך להגיש **שוב** בקשה לחיסיון המסמכים. **הבקשה וההחלטה מצ"ב כנספח 7.**

43. התובע מתריע בפני העמותה **במשך 3 שנים(!)** בגין פגיעה בו, אך היא דוחה אותו בקש, ופוגעת בפרטיות בשיטיות. **כך עוד ביום 25.5.2020(!)** ניהל התובע התכתבות עם העמותה, בה הבהיר: **"אבקש לדעת מדוע הנכם מפרסמים בגוגל לינק פתוח לכל דורש בשמי שם אפשר למצוא מספר ת.ז שלי, דוגמת חתימה ומספר חש בנק לפשרה. זה חמור מאוד ומסר את פרטיותי"** (טעויות במקור). באותו יום השיבה העמותה לתובע באמצעות דואר אלקטרוני כי ברמת העקרון אם הפרסום פוגע במי שהפרסום נוגע לו, העמותה שוקלת הסרת הפרסומים והוסיפה **"בהתאם למדיניות אי הסרת התכנים המוצגת באתר, ככלל, לא יוסרו תכנים"**. **ההתכתבות בין התובע לעמותה מיום 25.5.2020 מצ"ב כנספח 8.**

44. מיותר לציין כי התובע היה המום מהחוצפה של גוף פרטי, וכאמור לעיל ולהלן, **דברים אלו של העמותה בשקר יסודם, והבהיר לעמותה כי בכוונתו לתבוע אותה בגין התנהלותה.** כאשר פנה עו"ד לייזר מהנהלת בתי המשפט לעמותה, **שנתיים לאחר מועד התכתבות זאת,** וביקש להסיר מסמכים הנוגעים לתובע, העמותה סירבה, זאת למרות שהובהר לעמותה ברחל בתך הקטנה כי מעשיה פוגעים בפרטיות התובע.

45. מעבר לכך, ובניגוד להכחשתה באותו התכתבות, העמותה מפרסמת גם מפרסמת פרטים פרוטוקולים ומסמכים הנוגעים לפגועי [REDACTED] כך עשתה במקרה של פגועי [REDACTED] לירן ארביב, אשר פרסמה את פרוטוקול דיון מעצרו, הכולל אזכור פרטים על שימוש בסמים ואשפוז [REDACTED] בבית החולים גהה. **פרוטוקול הדיון של ארביב מצ"ב כנספח 9.**

46. העמותה פגעה בתובע על הבעיות [REDACTED] שלו, פגעה בנאשם ארביב בעל העבר [REDACTED] ועושה זאת כעניין של אדישות לעניינם של פגועי [REDACTED] באופן כללי.

II. תביעת בית הדין השנייה ותביעת הספרייה הלאומית

47. הנהלת בתי המשפט העלתה לאתר הרשות השופטת את הסכם הפישור בתביעת בית הדין השנייה, אשר נחתם ביום 22.3.18, והסכם הפישור בתביעת הספרייה הלאומית אשר נחתם ביום 1.4.19. **הסכמי הפישור מצ"ב כנספח 10.**

48. העמותה מצדה שלחה את התובע להוציא צווי איסור פרסום כתנאי להסרת הפרסומים, והבהירה כי תסירו ומיד תשיבו לאתר. **התכתבות התובע למול העמותה ותיעוד הסכם הפשרה העומד על תילו עד כה באתר תולעת המשפט מצ"ב כנספח 11.**

49. ביום 8.8.2021 ניתנה החלטה בבית הדין לעבודה הקובעת כי אין לפרסם את הסכם הפישור בתביעת הספרייה הלאומית את מספרי תעודת הזהות של התובע. **ההחלטה מיום 8.8.2021 מצ"ב כנספח 12.**

50. התובע פעל במשך שנים למול הנהלת בתי המשפט אשר העלתה את הסכמי הפישור הנ"ל בניגוד לדין, באופן הכולל את פרטיו המזהים ומספרי תעודת הזהות שלו, **כמו עצם העובדה כי מהותו של הסכם הפישור הוא חיסונו וכי אין ברצון התובע כי הסכם זה יפורסם. מעבר לכך, העלאת שיטתית של תעודות זהות ונוסחאות חתימותיו מאפשרת גניבת זהות שיטתית. התובע פנה להנהלת בתי המשפט ולעמותה בדרישה כי ההסכם יוסר.**

51. בית המשפט העליון הנכבד עמד כבר על כך כי גניבת זהותו של אדם, במיוחד בעידן האינטרנט, מסייעת לדרדר את מצבו הכלכלי של הנפגע, לסבך אותו בעניינים פליליים בניגוד מוחלט לרצונו, ומבלי שיהיה מודע לכך (פסקה 58 לע"א 3773-16 עו"ד איתן ארז בתפקידו כנאמן לנכסי החייבת רחל סופר נ' רחל סופר (נבו: 3.10.18; להלן: "עניין ארז").

52. החשיבות על שמירת פרטי הזהות של התובע מפני גניבת זהות צריכה לעמוד בראשי מעייני הנהלת בתי המשפט, ובראש זומר והעמותה. פניות התובע להנהלת בתי המשפט נערכו בימים 1.12.2020, 6.12.2020 ו- 4.3.2020.

53. ביום 11.3.2021 השיבה עו"ד יסמין גנדלמן מהייעוץ המשפטי של הנהלת בתי המשפט לתובע: **"בירור שנערך העלה כי המסמך נשוא פנייתך לא אמור היה להתפרסם באתר הרשות השופטת. בעקבות פנייתך, המסמך אינו זמין לצפייה באתר הרשות השופטת. אתר האינטרנט "תולעת המשפט" הנו אתר פרטי שאין לו כל קשר עם הנהלת בתי המשפט וממילא הנהלת בתי המשפט אינה נושאת באחריות לפועלו. משכך טענותיך ביחס לפרסומים באתר זה יש להפנות למפעיליו".** מכתבה של עו"ד גנדלמן מצ"ב כנספח 13.

54. באותו יום ממש, ביום 11.3.2021 קיבל התובע תשובה מהעמותה, בקשר לבקשתו להסיר את הסכם הפישור בתיק הספרייה הלאומית, **המדהימה בחוצפתה: "הסרנו באופן זמני את תיק -10-6613/tl8.me/https://18 ולאחר הסרת המסמך מהתיק נשוב לפרסם אותו".** תשובת העמותה מיום 11.3.2021 מצ"ב כנספח 14.

55. ביום 17.3.2021 פרסמה העמותה בכלי התקשורת "התמנון" אשר בשליטתה מכתב זה המתייחס לתובע, תוך שהיא מוסיפה את המלל: **"תחילה יש להבהיר כי מדיניות הנהלת בתי המשפט כוללת גם פרסום תעודות זהות, וכחלק מפעילות עמותת התמנון באמצעות פרויקט תולעת המשפט, אנו משקפים מדיניות זו לציבור. לצערנו הרב המדיניות הרשמית והמפורטת אינה מפורסמת, אך היקף הפרסומים והשיטתיות מלמד כי לא מדובר בתקלה אלא במדיניות סדורה. יחד עם זאת, אין לשלול כי יש מסמכים קונקרטיים שהתפרסמו בניגוד למדיניות. בפנייה שהופנתה לאגף הביקורת בהתייחס לפרסום מספרי תעודות זהות נטען על ידי יסמין גנדלמן, ממונה על פרטיות ומידע בלשכה המשפטית בהנהלת בתי המשפט כי המסמך לא היה אמור להתפרסם ובהתאם אינו זמין עוד לצפייה בנט המשפט. בנוסף, ביקשה גנדלמן להבהיר כי לאתר תולעת**

המשפט אין כל קשר עם הנהלת בתי המשפט וממילא הנהלת בתי המשפט אינה נושאת באחריות לפועלו. בהקשר זה חשוב להבהיר כי היות ומקור המידע העיקרי של אתר תולעת המשפט הינו אתר נט המשפט באחריות הנהלת בתי המשפט, הרי שלא ניתן לשלול באופן גורף אחריות של הנהלת בתי המשפט לפרסומים שונים המסתמכים על אתר נט המשפט". כתבת העמותה מצ"ב כנספח 15.

56. כפי שניתן לראות מהתכתבות זאת, במהלכה מודה הנהלת בתי המשפט ברשלנות כלפי התובע בעצם העלאת הסכם הפישור לאתר הרשות השופטת, והעמותה מודה בכך שלא ניתן לשלול את העובדה כי היא עצמה נוהגת בניגוד לדין, המסמך לא הוסר, והנהלת בתי המשפט והעמותה כאחת מתחמקות מחובתן לשמור על פרטיות התובע. דבר אחד עולה בבירור מהתכתבויות וכתבות אלו – העמותה, זומר והנהלת בתי המשפט מאשימים זה את זה במחדלים להם הם אחראים, ממשיך לפעול ברשלנות ובהיעדר בפקוח.

57. בכך לא תמו תלאותיו של התובע. ביום 19.1.2022, לאחר פניות חוזרות ונשנות של התובע, השיבה לו עו"ד גנדלמן: "ארז (התובע) שלום, אעדכנך כי בוצעה מטעמנו פנייה בעניין לכל הגורמים המצויים בהסכם עם הנהלת בתי המשפט לקבלת פסקי דין והחלטות (דוגמת נבו, תקדין וכיוצ"ב; הערה במקור), לפיה בתיק ד"מ 9713-10-16 (תביעת בית הדין השנייה) הטופס הפישור אינו פתוח לעיון הציבור, וככל שפורסם, נודה על הסרתו. יובהר כי אתר "תולעת המשפט" לא מצוי בהסדר מול הנהלת בתי המשפט, עם זאת, ונוכח פנייתך מצאנו לנכון לפנות גם לאתר זה בהודעה, כאמור". הודעתה של עו"ד גנדלמן מצ"ב כנספח 16.

58. כאמור לעיל, ביום 15.1.2022 פנה עו"ד לייזר מהעמותה להסיר מאתר תולעת המשפט את תביעת בית הדין השנייה. כאמור לעיל בנספח 5, עו"ד לייזר סיים את פנייתו לעמותה במילים "נודה לשיתוף פעולה למניעת נזק".

59. להנהלת בתי המשפט הייתה מודעות מוחלטת כי מעשיה של העמותה גורמים נזק לתובע, אך לאחר תשובתו של זומר מיום 16.1.2022 כי אין בכוונתו להסיר את הסכם הפישור בתביעת בית הדין השנייה, הנהלת בתי המשפט לא נקטה בכל אמצעי כדי להקטין את נזקו של התובע.

60. יצוין כי כל אחד מהמכתבים וההתכתבויות המצורפים לכתבות שהוזכרו, כפי שמופיעות בכלי התקשורת "התמנון" ניתנים להורדה למחשבו האישי של כל אדם, ממש כפי שניתן להוריד כל מסמך שהוא ממאגר המידע המשפטי תולעת המשפט. לתובע אין מושג כיצד המכתב שהופנה אליו על-ידי עו"ד גנדלמן מצא את דרכו לעמותה, אשר פרסמה אותו בכלי התקשורת שלה, ואפשרה את פגיעתו בשנית.

III. תביעות בית הדין הראשונה, השלישית והרביעית

61. ביום 28.9.16 הגיש התובע בקשה להטיל צו איסור פרסום לבית הדין הדן בתביעת בית הדין הראשונה, תוך שהתובע מבהיר בשנית כי התיק מכיל פרטים רפואיים אישיים שלו. התובע הגיש בקשה זאת במועד זה, מאחר ורק במועד זה בקירוב נודע לי כי נערכה פגיעה חמורה בפרטיותו.

62. ביום 2.10.16 פסק בית הדין: "תיק זה יהיה חסוי כדי להגן על פרטיותו של התובע. התובע רשאי לפנות לחברות שמפרסמות פסקי דין ועל אלה להשמיט את שמו מפסק הדין, ככל שהן מבקשות להותיר את פסק הדין, באתר המידע אותו הן מנהלות. מזכירות לשלוח עותק מבקשה זו לחברת נבו ותקדין". הבקשה וההחלטה מצ"ב כנספח 17.

63. בחודש יולי 2021 פנה התובע לעמותה על מנת שתסיר את כתבי הטענות בתביעת בית הדין השלישית. הוא נענה בתשובה הרגילה, כי עליו להוציא צו איסור פרסום. התובע פנה לבית הדין לעבודה בלשון הבאה: "בקשה לצו איסור פרסום. אתר האינטרנט "תולעת המשפט" פרסם ברבים את מספר תעודות הזהות שלי ללא

טשטוש. על מנת להגן על עצמי מפני גניבת זהות, פגיעה חמורה בפרטיות, ברצוני לבקש לאסור פרסום שם בתיק הנ"ל ולתת צו איסור פרסום בתיק על מנת שאעביר להם. בכבוד רב, ארז אומן (התובע; הערה אינה במקור)".

64. בהחלטת בית הדין לעבודה מיום 28.7.2021 נפסק: "לא ברור כיצד פורסם מספר תעודת הזהות כאשר בפרוטוקול הדיון ובפסה"ד לא נרשם (ובמכוון; הערה במקור) מספר תעודת זהות. מכל מקום, בשלב זה, וככל שלא תתקבל התנגדות מהצד השני – התיק יהיה חסוי". הבקשה וההחלטה מצ"ב כנספח 18.

65. הדברים מדברים בעד עצמם ומבהירים כי למרות הוראות בית הדין בתביעת בית הדין השלישית כי אין לחשוף את פרטיו של התובע, שמו של התובע ומספר תעודת הזהות שלו פורסמו ברבים. צרותיו של התובע לא תמו, והעמותה ממשיכה לפעול תוך אדישות מוחלטת לשלומם של התובע. ביום 3.3.2021 פנה התובע לעמותה על מנת שתסיר ותחסה את מספרי תעודת הזהות וכתבי הטענות שלו בהתייחס לתביעת בית הדין הרביעית, תוך שהוא מבהיר לעמותה, ממש כפי שהבהיר להנהלת בתי המשפט, כי הדבר פוגע בפרטיותו ומאפשר גניבת זהות. פניית התובע לעמותה מצ"ב כנספח 19. העמותה השיבה לתובע, כהרגלה בקודש, כי אלא אם כן ישיג צו איסור פרסום, לא תענה העמותה לבקשותיו. התובע נאלץ להגיש שוב בקשה לצו איסור פרסום, אשר במהלכה התנגדה אחת הנתבעות באותו הליך לצו איסור הפרסום. התובע התבקש לזמן את העמותה כדי לדון בצור איסור הפרסום. נציגי העמותה לא הגיעו לדיון אשר זומנה אליו. ביום 12.9.2021 ניתנה החלטה הקובעת כי על העמותה להסיר מאתר תולעת המשפט את מספרי תעודת הזהות של התובע. מסמכי בית המשפט הנזכרים בנוגע לתביעת בית הדין הרביעית מצ"ב כנספח 20.

66. באותו יום פנה התובע לעמותה, בליווי הצו המבהיר כי ההליך חסוי, והורה לה לפעול כדין. העמותה השיבה לתובע, בחוצפה האופיינית לה: "אנו בוחנים את הדברים. לגבי איסור פרסום בתיקים אחרים, של תעודות זהות או חתימות אנו עומדים על הדרישה של החלטה שיפוטית. בברכה, התמנון – מידע ציבורי לכל (ע"ר)". יוזכר – תשובה חצופה זאת ניתנה למרות קיומה של "החלטה שיפוטית", כדברי העמותה. העמותה פועלת כ'שריף' אשר החוק אינו חל עליה. התובע לא ויתר לעמותה, והשיב לה באותו יום: "זה לא הוסר עדיין ועדיין מפורסם!!". ההתכתבות בין העמותה לתובע מיום 12.9.2021 מצ"ב כנספח 21.

IV. עניין ציפורי

67. התובע אינו הנפגע היחיד מצד העמותה, והתנהלותה ידועה ברבים. העיתונאי מר אלי ציפורי ואשתו, גב' בתיא ציפורי, הגישו תובענה כנגד העמותה. התובע הגיש שני תצהירים הכוללים את מספר תעודת הזהות שלו וחתימתו, ומגוללים באופן כללי את הסבל שגרמה לו העמותה, כדי לסייע לאחים לצרה, בני הזוג ציפורי.

68. העמותה פרסמה שני תצהירים אלו, עם מספרי תעודת הזהות של התובע וחתימתו, באתר תולעת המשפט, למרות כי במשך שנים רבות הוא מלין בפניה כי תחדל מלעשות כך, ומוציא צו איסור פרסום אחר צו פרסום כדי שתחדל מכך. התצהירים כפי שפורסמו במאגר המידע תולעת המשפט בעניין ציפורי מצ"ב כנספח 22.

V. סעדים מבוקשים

69. התובע יבקש פיצויים בהתאם לעוולות הנ"ל כאמור להלן:

א. עבור תביעת אחוזי הנכות – פיצויים ע"ס 64,500 ₪ בהתאם לסעיף 29א(ב)(1) לחוק, או לחילופין מתוקף עוולת הרשלנות, הקבועה בסעיפים 35-36 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש] (להלן: "הפקודה").

- ב. **עבור תביעת בית הדין השנייה ותביעת הספרייה הלאומית** – פיצויים ע"ס 129,000 ₪, 64,500 ₪ בגין כל עוולה, מתוקף סעיף 29א(ב)(1) לחוק, או לחילופין, מתוקף עוולת הרשלנות הקבועה בסעיפים 35-36 לפקודה.
- ג. **עבור תביעת בית הדין השלישית והרביעית** – פיצויים ע"ס פיצויים ע"ס 129,000 ₪, 64,500 ₪ בגין כל עוולה, מתוקף סעיף 29א(ב)(1) לחוק הגנת הפרטיות, או לחילופין, מתוקף עוולת הרשלנות הקבועה בסעיפים 35-36 לפקודה.
- ד. **עבור עניין ציפורי** – פיצויים ע"ס פיצויים ע"ס 129,000 ₪, 64,500 ₪ בגין כל עוולה, מתוקף סעיף 29א(ב)(1) לחוק, או לחילופין, מתוקף עוולת הרשלנות הקבועה בסעיפים 35-36 לפקודה.
70. **סה"כ סכום כספי מבוקש: 451,500 ₪.** הפיצויים ללא הוכחת נזק מבוקשים ללא היסוד "כוונה" וזאת כדי לפשט את ההליך הדיוני בלבד.
71. בהתאם לכך, יבקש התובע כי בית המשפט הנכבד יורה לנתבעים להסיר את כל הפרסומים המפירים את פרטיותו, בהתאם להוראת סעיף 29א(א) לחוק, לחילופין מטעם סעיף 75 **לחוק בתי המשפט [נוסח משולב]**, **התשמ"ד – 1984**, לחילופי לחילופין, מתוקף סעיפים 71-72 לפקודה (ראה: פסקה 7 לה"פ (תל אביב-יפו) 1242-01-13 **יצחק רוזנטל הראל נ' google inc** (נבו: 24.6.13)).
72. הנתבעים חייבים כמעולים בצוותא ולחוד. יש לראות את כל אחד מהנתבעים כמשתפים, מסייעים, מייעצים או מפתים למעשה או למחדל, שנעשו או שעומדים להיעשות על ידי זולתם, או מצווים, מרשים או מאשררים אותם, בהתאם להוראת סעיף 12 לפקודה. זומר חייב אף מתוקף תורת האורגנים. כדי למנוע לזות שפתיים יובהר המובן מאליו – יש לראות בכל אחת מן ההפרות הנ"ל כמסכת נפרדת של הפרות. כל אחת מן ההפרות בוצעה בזמנים שנים, ונוגעת למסמכים שונים.
73. מאחר וקיימים מסמכים רבים המצויים בשליטת הנתבעים, אשר לולא הייתה העמותה מפרסמת בכתבותיה כמה מהם, כלל לא היה נחשף אליהם התובע, ולנתבעים שליטה מלאה על מסמכים ומידע אלו, הרי שמתקיים היפוך נטל הראיה, ועל הנתבעים להוכיח כי פעלו כדן, גם אך לא רק בהתאם להוראת סעיף 41 לפקודה, כמו לחשוף מסמכים אלו בפני התובע.
74. לנתבעים חובת זהירות מושגית וקונקרטית כלפי התובע. חובתה של הנהלת בתי המשפט לשמור כי כתבי בי-דין לא יועלו לאתר הרשות השופטת, כאשר אסור שכתבי בי-דין יפורסמו עם פרטיו המזהים של התובע באופן אשר יאפשר גניבת זהות, **ולחשוף בפני כולי עלמא את העובדה כי הוא פגוע** [REDACTED]
75. חובת זהירות מושגית וקונקרטית זאת חלה על זומר והעמותה, אשר כלל לא מצויים בהסכם עם הנהלת בתי המשפט, ואין להם זכות לעשות כעולה על רוחם בכתבי בי הדין של התובע, תוך חשיפת פרטיות של פגוע [REDACTED]
76. יובהר כי חובת הזהירות המושגית והקונקרטית בפיקוח על העלאת מסמכים ולוודא כי לא יועלו מסמכים הפוגעים בפרטיות התובע חלה על כלל הנתבעים. לאור העובדה כי העמותה וזומר פועלים בהיעדר הסדר עם הנהלת בתי המשפט, חלה עליהם חובת זהירות מושגית וקונקרטית להיענות להנחיות הנהלת בתי המשפט, וודאי שלא לפגוע בכבודו, חירותו וזכותו החוקתית של התובע – פגוע נפש [REDACTED]. מדובר במושכלות ראשוניים אשר הנתבעים מזלזלים בהן. בהתאם לכך, העמותה וזומר חבים בחובת פיקוח הדדית זה לזו, לוודא כי לא יפגעו בפרטיות התובע, ולא יעלו כתבי בי-דין ו/או כל מסמך אחר שפוגע בפרטיותו, ממש כפי שחייבת הנהלת בתי המשפט.

77. בהתאם לפסיקה, כתבי בי-דין אינם חומר העומד "לעיון הרבים", ואין לנתבעים זכות לפגוע בפרטיות התובע באמצעותם. ככל הידוע לתובע (עובדה זאת צריכה להתברר), העמותה כלל אינה רשומה כדין כמחזיקת ו/או מנהלת ו/או מפעילת מאגר מידע, או לא הייתה רשומה כזאת בעת ביצוע העוולות. ככל וכך הם פני הדברים, הרי שדין כלל כתבי בי-דין שהעלתה העמותה למאגר המידע המשפטי תולעת המשפט מחיקה, ומלכתחילה לא הייתה לה זכות להעלותם באופן בו העלתה אותם ו/או בכלל, ולא הייתה זכות לזמור זכות לסרב לבקשתו של עו"ד לייזר להסיר מהאתר את מסמכים הנוגעים לתובע (על חובת הרישום ומחיקת כתבי בי-דין במאגר מידע בגין אי-רישום זה ראה: פסקה 74 לה"פ (תל אביב-יפו) 9333-12-19 וולטר צבי סוריאנו נ' העין השביעית עיתונות עצמאית, חוקרת וחופשית (נבו: 2.6.2022; להלן: "עניין סוריאנו"). יובהר כי לאור האמור בעניין סוריאנו, ברי כי חובת הזהירות המושגית והקונקרטית באי-העלאת מסמכים הנוגעים לתובע למאגרי מידע משפטיים אינטרנטיים ו/או אחרים, כמו החובה לפקח כי לא תתבצע העלאת של מסמכים אלו, הפכה לחובה מוגברת. הנתבעים כולם הפרו חובה זהירות מושגית וקונקרטית זאת, ובכך, גרמו לתובע נזק בל יסוער.

78. הנזק שנגרם לתובע מעצם סירוב הנתבעים להסיר אף פרטים מזהים הקשורים אליו – כגון מספרי תעודת זהות ושמו – חמור שבעתיים במקרהו של התובע מאשר בעניינו של סתם פלוני, מאחר וסירוב זה מאפשר לא רק את גניבת זהותו, כאמור בעניין ארז, אלא את זיהויו של התובע כפגוע [REDACTED] גם בעניין זה עומדת לחובת הנתבעים חובת זהירות מושגית וקונקרטית, אך הנתבעים לא עמדו בה ביצעו הפרה של חובת זהירות זאת – לא פיקחו כראוי והעלו מסמכים הנוגעים לתובע שלא כדין – וגרמו לו נזק. אי-הסתרת פרטי הזיהוי של התובע והעלאת מסמכים אסורים בפרסום על חוק ו/או דין משמעם, הלכה למעשה, הכרזתו של התובע ברבים כפגוע [REDACTED] וזלזול מוחלט בזכותו של התובע לפרטיות וזכותו להשתכר בכבוד, להשיג עבודה, ולא להיות מבוזה במקום עבודה כאשר יצליח להשיגו. על כך יש להוסיף את העובדה כי ילדיו וחברי ילדיו – כמו מוריהם – נחשפים ו/או יכולים להיחשף למידע זה, אשר מציג את אביהם כמשוגע.

79. התובע יבקש לקבל את תביעתו במלואה, תוך השתת הוצאות כבדות במיוחד על הנתבעים, כמו שכ"ט עו"ד ומע"מ כחוק.

80. כאמור בסעיף (62) לעיל, בית הדין נתן הוראה פוזיטיבית מטעמו ומיוזמתו כי מזכירות בית הדין תיתן הוראה למאגרי המידע המשפטיים תקדין ונבו לחסות את שמו של התובע.

81. התובע יטען כי לאור האמור בסעיף (62) לעיל, ולאור התנהלותם הרשלנית המתועדת של זומר והעמותה, היה על הנהלת בתי המשפט – תהיה או לא תהיה מצויה בהסדר עם העמותה – לוודא כי החלטות הקובעות חיסיון על כתבי בי-דין של התובע יישלחו על-ידי מזכירות בית המשפט גם לעמותה, כפי שהורה בית הדין לשלוח למאגרי המידע המשפטיים נבו ותקדין, ודאי לאור טענתו החצופה של זומר, כאמור לעיל, כי הוא נענה רק לצווים שיפוטניים, ומבחינתו הנהלת בתי המשפט אינה אוטוריטה כלשהי. מן הרגע שלא נהגה כך הנהלת בתי המשפט, היא הפרה חובת זהירות ומושגית וקונקרטית כלפי התובע, וגרמה לו נזק. שליחת הצווים ישירות מבית המשפט לעמותה לחסות את פרטיו של התובע ו/או להסיר מסמכים הייתה חוסכת לתובע שנים של מאבקים למול העמותה, לאור התנהלות העמותה וזומר, זאת מבלי להפחית את אחריות העמותה וזומר בעניין זה.

82. התובע יבקש לקבל את תביעתו במלואה, כולל הוצאות כבדות במיוחד, כמו שכ"ט עו"ד ומע"מ כדין.

עדי בן חור, עו"ד
ב"כ תובע